ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1928
Σελήνη 17 ἡμερῶν
Ἀνατ. ἡλ. ὥρα 6 λ. 04 Δύσ. 6 λ. 51
Τοῦ Λαζάρου. Καλλιοπίου μάρ.

ΧΑΝΙΑ ΕΤΟΣ Β΄. Ἀριθ. 456 | ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡ. 1 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΜΜ. Γ. ΜΠΑΚΛΑΤΖΗΣ | ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΤΩΛΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΚΑΝΕΒΑΡΟ (ΚΑΣΤΕΛΛΙ) | ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 214

Ο ΘΟΡΥΒΟΣ ΤΗΣ "ΠΑΤΡΙΔΟΣ,,

Ἡ κοινὴ γνώμη τῶν πολιτῶν παρακολουθεῖ μετὰ προσοχῆς τὸν ἀγῶνα τὸν διεξαγόμενον ἀπό τινος ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς ἐπανεκδοθείσης «Πατρίδος» καὶ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ κατὰ τῶν διοικούντων τὸ κυριώτερον τῶν πιστωτικῶν ἱδρυμάτων τῆς χώρας. Ἀλλὰ σὺν τῷ χρόνῳ μὲ τὴν δημιουργηθεῖσαν ἔντασιν εἰς τὸν δημογραφικὸν τοῦτον ἀγῶνα, γεννᾶται κατ' ἀνάγκην ἡ ἐντύπωσις ὅτι ὁλόκληρος αὐτὸς ὁ θόρυβος, ὅστις θίγει πρόσωπα, ἐφ' ὧν πάντες ἐλπίζουσι καὶ προσδοκῶσι τὴν οἰκονομικὴν τοῦ τόπου ἀνόρθωσιν, πρόκειται νὰ ἀποβῇ ἐπιζήμιος διὰ τὰ κοινὰ συμφέροντα. Ἡ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐκστρατεία, πολὺ ἀπέχουσα ἀπὸ τοῦ νὰ στηρίζεται εἰς θετικὰ δεδομένα καὶ ἐκμεταλλευομένη ἁπλῶς τὴν ψυχολογίαν τοῦ λαοῦ ἐκ τῆς φορολογικῆς πιέσεως ἣν ὑφίσταται, οὐδένα σκοπὸν δύναται νὰ ἐννοηθῇ ὅτι ἐνέχει εἰ μὴ τὴν ἀποτριβὴν καὶ τοῦ σημερινοῦ κυβερνητικοῦ συνασπισμοῦ, πέραν τοῦ ὁποίου κεῖται ἡ σύγχυσις, ἡ ἀβεβαιότης καὶ σάλος ἐκλογικὸς ἐκτάσεως ἀκαθορίστου. Κακὰ δυνάμενα νὰ διασαλεύσουν ἐκ θεμελίων καὶ τὴν εἰρηνικὴν συμβίωσιν τῶν πολιτῶν καὶ νὰ μᾶς ὁδηγήσουν μοιραίως καὶ πάλιν εἰς τὰς χεῖρας τῶν στρατοκρατῶν.

Καὶ ἀνέκοψε μὲν τὸν ὀλισθηρὸν κατήφορον, ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, ἡ γνωστὴ πρὸς τὴν «Πατρίδα» ἐπιστολὴ τοῦ κ. Βενιζέλου, ἀλλὰ ὁ ἀγὼν κατὰ τῶν διοικούντων τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἤρχισε τραχύτερος. Ὅλαι αἱ ὑπογραφεῖσαι συμβάσεις οἰκονομικοῦ περιεχομένου ἑρμηνεύονται στρεβλῶς καὶ καταβάλλεται προσπάθεια ὅπως πεισθῇ τὸ κοινὸν ὅτι προσωπικὰ ὠφέλη καὶ διασπάθισις τοῦ χρήματος καὶ ὑποδούλωσις τῆς χώρας εἰς τὰ ξένα κεφάλαια ἦτο τὸ μοναδικὸν ἐλατήριον ὅπερ ἐκίνησε τοὺς ἀνωτέρους παρ' ἡμῖν οἰκονομικοὺς κύκλους εἰς τὴν ἐπιδίωξιν τῆς ὑπογραφῆς ὅλων αὐτῶν τῶν συμφωνιῶν. Τὰ ὅρια τοῦ παρόντος εἶναι τόσον στενά, ὥστε δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κατέλθωμεν εἰς λεπτομερείας. Ἔχομεν ὅμως ὑποχρέωσιν νὰ τονίσωμεν ὅτι ἔσφαλεν ἡ «Πατρὶς» δημιουργήσασα τόσον θόρυβον ἐπὶ ζητημάτων ἐκ τῶν ὁποίων καὶ μόνον προσδοκᾷ ἡ Χώρα ὅτι δύναται νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸ σημερινὸν ἀδιέξοδον. Ὅλοι ἐνθυμούμεθα τὴν οἰκονομικὴν ἀπομόνωσιν εἰς ἣν εἴχομεν περιέλθῃ καὶ εἰς πόσην ἀνυποληψίαν εὑρίσκετο ἡ Ἑλλὰς πρὸ ὀλίγου μόλις χρόνου.

Προλήψεις πολλαὶ σχετικῶς μὲ τὴν κυβερνητικήν μας ἀστάθειαν ἔπρεπε νὰ τεθοῦν ἐκ ποδῶν καὶ νὰ καταστῇ ἔκδηλον εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὅτι τὸ πολίτευμα δὲν παρέχει πλέον φόβους ν' ἀνατραπῇ. Ὅλα αὐτὰ ἦσαν στοιχεῖα ἅτινα ἐζύγιζον εἰς τὸ παθητικόν μας καὶ ἕνεκα τούτου εἶναι φανερὸν ὅτι οἱ ὅροι τῶν δανειστῶν θὰ ἦσαν ἐπαχθεῖς. Ἐφ' ὅσον δὲ ἡ χώρα εἶχεν ἀπόλυτον ἀνάγκην ξένου κεφαλαίου καὶ διὰ τὰ δημόσια οἰκονομικὰ καὶ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς παραγωγῆς οἱ ἐργασθέντες πρὸς τοῦτο θὰ ἐγκληματοῦν ἐὰν ἐπέμενον ὑπὲρ εὐνοϊκωτέρων ὅρων οἵτινες θὰ ἐγίνοντο αἰτία ματαιώσεως ὁλοκλήρου τῆς προσπαθείας των. Ἔπρεπε νὰ προταχθῇ ἡ κοινὴ ἀξίωσις ἵνα ὁ τόπος προμηθευθῇ χρῆμα καὶ ἵνα ἡ ἀνεργία ἐκλείψῃ κατὰ τὸ δυνατόν. Καὶ τοῦτο ἀσφαλῶς ἔλαβον ὑπ' ὄψιν των οἱ διαπραγματευθέντες τὰς διαφόρους συμβάσεις.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΙΣΛΑΜΙΣΜΟΣ

Τοῦ ἡμετέρου Συνεργάτου κ. Κ. ΦΟΥΡΝΑΡΑΚΗ

Ὁ Μωάμεθ δὲν ὑπῆρξε μόνον ἱδρυτὴς μιᾶς θρησκείας πνευματικῆς, ἀλλὰ καὶ θεμελιωτὴς πολιτικοθρησκευτικοῦ πολιτεύματος καὶ ὀργανωτὴς τῆς Μουσουλμανικῆς κοινωνίας. Δὲν ὑπῆρξε μόνον πνευματικός, ἀλλὰ καὶ κοσμικὸς ἀρχηγός. Αὐτὸς ἐνεπνεύσθη, ἐσχεδίασε καὶ ὠργάνωσε καὶ αὐτὸς ἐξετέλεσε καὶ ἐπέβαλε πρῶτος. Οἱ ἄλλοι, οἱ μετέπειτα ἀρχηγοὶ καὶ Χαλίφαι δὲν εἶχον παρὰ νὰ συνεχίσουν. Νὰ συνεχίσουν τὰς ἐκστρατείας καὶ τοὺς πολέμους μὲ τὰς αὐτὰς μεθόδους. Νὰ συνεχίσουν ἐκτελοῦντες τὰς ἐντολὰς καὶ τὰ ῥήματά του, καὶ διαδίδοντες τὸ δόγμα καὶ τὴν διδασκαλίαν του. Ὁλόκληρον κεφάλαιον τῆς ἱστορίας τοῦ Ἰσλὰμ δύνανται ν' ἀποτελέσουν τὰ Χαλιφᾶτα τόσον μὲ τοὺς Ἄραβας Χαλίφας, ὅσον καὶ μὲ τοὺς Τούρκους τοιούτους, οἵτινες διεδέχθησαν καὶ ἀντιπροσώπευσαν τὸν Μωάμεθ μετὰ τὸν θάνατόν του πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου του ἱδρύοντες καὶ κυβερνῶντες κράτη, καὶ ἱδρύοντες δυναστείας, τὰς ὁποίας διήρπαζεν ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον. Ὁλόκληρον κεφάλαιον ἐπίσης τῆς αὐτῆς ἱστορίας δύνανται νὰ καταλάβουν οἱ ἀγῶνες αὐτῶν κατὰ τῶν ἀλλοπίστων καὶ ἐχθρῶν αὐτῶν καθὼς καὶ οἱ μεταξὺ τῶν ἰδίων ἀνταγωνισμοὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου μέχρι τοῦ τελευταίου κατὰ διαφόρους χρονικὰς περιόδους ἀπὸ τῆς μιᾶς χώρας εἰς τὴν ἄλλην μέχρι τῶν Τούρκων Χαλιφῶν Σουλτάνων, οἵτινες κυριαρχήσαντες καὶ ὑποτάξαντες τὰς λοιπὰς Μουσουλμανικὰς γενομένας χώρας ἀπὸ τὴν Ἀραβίαν, τὴν Συρίαν, τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Ἰσπανίαν μετέφερον καὶ ἐγκατέστησαν ὁριστικῶς τὴν ἕδραν τοῦ Χαλιφάτου εἰς τὴν Σταμπούλ, ὅπου κατὰ τοὺς χρόνους ἡμῶν ἔληξε διὰ παντὸς ἡ βασιλεία Σουλτάνων καὶ Χαλιφῶν.

Ὅπως καὶ ὅλα τὰ κατὰ καιροὺς καὶ κατὰ τόπους θρησκεύματα εἶχον τὰ σχίσματα καὶ τὰς αἱρέσεις αὐτῶν, οὕτω καὶ τὸ Ἰσλὰμ μὲ τοὺς Σεΐντας, Σουννίτας, Ὀμεΐτας καὶ Ἀμπασίδας κλπ. Καὶ ὅπως δὲν ἔλλειψαν ἀπ' ἐκεῖνα καὶ αἱ ἀντίθετοι ἑρμηνεῖαι τῶν ἱερῶν βιβλίων, αἱ κακοδοξίαι, αἱ θεολογικαὶ περὶ τὰ ἐλάχιστα καὶ τὰ ἀσήμαντα συζητήσεις, οὕτω καὶ ἀπὸ ὁ Ἰσλάμ.

Τὸ Κοράνιον εἶνε ἡ Ἱερὰ Βίβλος ὅλων τῶν πιστῶν ἀδιάφορον εἰς ποῖον ἔθνος ἀνήκουν οὗτοι καὶ εἰς μίαν χώραν κατοικοῦσι καὶ μία εἶνε ἡ θρησκευτικὴ αὐτῶν γλῶσσα, ἡ Ἀραβική. Ἀλλὰ καὶ εἰς πολλὰ σημεῖα τῆς ἐξωτερικῆς λατρείας ἑκάστου Μουσουλμανικοῦ λαοῦ παρουσιάζονται διαφοραί τινες. Οὐσιώδεις ὅμως κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον τοιαύτας καὶ ἄλλας διαφορὰς καὶ ἀντιθέσεις παρατηρεῖ τις εἰς τὸν Μουσουλμάνον Πέρσην καὶ τὸν Μουσουλμάνον Ἰνδόν, ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὰς διατάξεις τοῦ Κορανίου, τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν κοινωνικὴν ζωὴν παρατηροῦνται παραβάσεις τινὲς καὶ εἰς τοὺς Ἀραβικοὺς πληθυσμούς. Τὰ κατὰ τόπους πατροπαράδοτα ἔθιμα ἐπεκράτησαν τῶν παραγγελμάτων τοῦ Προφήτου χωρὶς ὅμως καὶ ν' ἀποτελῇ τοῦτο ἀσέβειαν καὶ νὰ κατακριθῇ ὁ παραβάτης. Ἐννοεῖται ὅτι πάντες προσκυνοῦν καὶ προσεύχονται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰς τοὺς εὐκτηρίους οἴκους ἔχοντες ἐστραμμένον τὸ πρόσωπον πρὸς τὴν Μέκκαν, ὅπου ὁ τάφος τοῦ Προφήτου καὶ πάντες τελοῦσι τὰς ἀπονίψεις καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὴν περιτομήν, τηροῦσιν δὲ τοῦ αὐτοῦ εἴδους νηστείαν καὶ ἑορτάζουσιν ὁμοῦ. Ἐν τούτοις ἀπὸ πολλὰ λείπει ἡ ὁμοιομορφία.

Τοὺς λαούς, οἵτινες ἀκολουθοῦσι τὸ Ἰσλαμικὸν δόγμα, διέπει μία νομοθεσία, τὸ Ἱερὸν λεγόμενον δίκαιον (Σεριάτ) καὶ τὸ δίκαιον τοῦτο κανονίζει ὅλας γενικῶς τὰς ἐννόμους σχέσεις ὄχι μόνον τῆς ἀστικῆς καὶ ποινικῆς φύσεως, ἀλλὰ καὶ τῆς οἰκογενειακῆς καὶ κληρονομικῆς. Κατά τινας τοῦτο ἀπέρρευσεν ἀπὸ τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Κορανίου καὶ εἶνε αὐτοτελὲς καὶ κατά τινας εἶνε ἀπάνθισμα τῶν Ρωμαϊκῶν καὶ τῶν Βυζαντιακῶν νόμων. Οὕτως ἢ ἄλλως οὔτε τὸ Ἱερὸν δίκαιον δὲν ἐφαρμόζεται ὁμοιομόρφως ἁπανταχοῦ.

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΝ ΣΟΒΑΡΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ἡ παράδοσις τῶν Ἀγροτικῶν Προσφυγικῶν κτημάτων Κρήτης εἰς τὴν Ἐθνοτράπεζαν

Μεταξὺ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος διεξάγονται τὰς ἡμέρας αὐτὰς συνεννοήσεις διὰ τὴν παράδοσιν εἰς τὴν τελευταίαν τῶν ἐξ ἀνταλλαγῆς περιελθόντων εἰς τὴν κυριότητα τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἀγροτικῶν κτημάτων τῶν ἀνταλλαγέντων Μουσουλμάνων Κρήτης εἰς τὰ ὁποῖα ἡ τελευταία ἔχει ἐγκαταστήσει πέντε χιλιάδας ἀγροτικὰς προσφυγικὰς οἰκογενείας.

Διὰ τὴν παράδοσιν τῶν κτημάτων αὐτῶν εἰς τὴν Ε. Τ. προηγουμένης ἀποζημιώσεως τῆς ΕΑΠ διὰ τὰς γενομένας ὑπ' αὐτῆς δαπάνας διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν προσφύγων ἐπὶ τῶν κτημάτων προέβλεπε εἰδικὴ διάταξις τοῦ Ν. Δ. τῆς 15 Μαΐου 1926. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ Ε. Τ. ἀναμετρήσασα τότε τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατὰ τῆς ἀναλήψεως τῶν ἐγκαταστάσεων αὐτῶν, ἐπροτίμησε νὰ μὴ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν παραλαβὴν τῶν κτημάτων καὶ οὕτω ἐξηκολούθησαν νὰ παραμένωσιν αἱ ἐγκαταστάσεις ὑπὸ τὴν ἀντίληψιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως.

Ἤδη γεννηθέντος τοῦ ζητήματος τῶν καλυμμάτων διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ συμπληρωματικοῦ Μητρῴου αἱ ἀστικαὶ προσφυγικαὶ ὀργανώσεις Ἀθηνῶν ἀπήτησαν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς εἰδικῆς διατάξεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 15 Μαΐου 1926 περὶ παραδόσεως τῶν ἀγροτικῶν προσφυγικῶν ἐγκαταστάσεων Κρήτης εἰς τὴν Ε. Τ. ἵνα χρησιμεύσωσι ταῦτα ὡς καλύμματα διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ συμπληρωματικοῦ Μητρῴου.

Ἡ εἴδησις αὐτὴ ἀνεστάτωσε τοὺς ἀγροτικῶς ἐγκατεστημένους ἐν Κρήτῃ πρόσφυγας οἵτινες ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως αὐτῶν δὲν κατώρθωσαν νὰ ἡρεμήσωσι ψυχικῶς, ἐξασφαλιζόμενοι ὅτι θὰ γίνωσιν οἱ ἴδιοι κύριοι τῶν κτημάτων ἅτινα καλλιεργοῦσι, ἐπιδοθῶσι μετὰ ψυχικῆς ἠρεμίας εἰς τὴν ἐντατικὴν ἐκμετάλλευσιν τούτων.

Συλλαλητήριον διαμαρτυρίας τῶν ἐνδιαφερομένων ἀγροτῶν προσφύγων ἐγένετο εἰς Ἡράκλειον καὶ ἄλλα ἑτοιμάζονται ἐδῶ καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Κρήτης ὡς πληροφορούμεθα, διὰ τὴν ματαίωσιν τῆς παραδόσεως τῶν ἐγκαταστάσεων αὐτῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον οἱ πρόσφυγες δὲν ἐπιθυμοῦν ὅπως τὰ κτήματα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔχουσι ἐγκατασταθῇ περιέλθωσι εἰς τὴν Ε. Τ. εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ μὲν ΑΑΠ. ὑπὸ τὴν ἀντίληψιν τῆς ὁποίας τελοῦσι σήμερον ταῦτα ἀκολουθοῦσα τὸ πρόγραμμα τὸ ὁποῖον ἔχει καταρτίσει προτίθεται νὰ ἐκποιήσῃ αὐτὰ εἰς τοὺς καλλιεργοῦντας αὐτὰ πρόσφυγας εἰς τὴν τιμὴν τοῦ ἀγροτικοῦ Νόμου, ἤτοι προπολεμικὴν μὲ προσαύξησιν 50—80 ο)ο ἐπὶ τῆς τιμῆς ταύτης καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐξόφλησιν ἐντὸς δεκαπενταετίας μὲ τοκοχρεωλυτικὰς δόσεις ἡ δὲ Ε. Τ. δεσμευομένη ὑπὸ τῶν συμβάσεων της μετὰ τοῦ Κράτους δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκποιήσῃ τὰ κτήματα εἰς τοὺς καλλιεργητὰς παρὰ εἰς τὴν σημερινὴν τιμὴν καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ὑπὸ τοὺς ὁποίους ἐκποιεῖ ἐν γένει τὰς ἀστικὰ ἀκίνητα αὐτῆς.

Εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ὁ Ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν Μαρὴς ἀπαντῶν εἰς διαμαρτυρίαν τῶν ἀγροτῶν προσφύγων Ἡρακλείου ἐγνώρισεν εἰς αὐτοὺς ὅτι θὰ ληφθῇ φροντὶς ὅπως τὰ κτήματα ταῦτα ἐκτιμηθῶσι εὐθύνως καὶ τὰ κτήματα τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος τὰ κατεχόμενα παρ' ἀγροτῶν προσφύγων καὶ ἀνήκοντα κατὰ κυριότητα εἰς τὴν ΕΑΠ. τοῦτο ὅμως δὲν θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ. Ἡ ἐφημερὶς ΠΟΑΔΑ Ἀθηνῶν ἡ ἐκπροσωποῦσα τὴν γνώμην ἀστικῶν προσφυγικῶν ὀργανώσεων ἀναδημοσιεύουσα καὶ σχολιάζουσα τὸ τηλεγράφημα τοῦ κ. Μαρῆ ἀναφέρει ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν τὰ ἀγροτικὰ προσφυγικὰ κτήματα Κρήτης νὰ ἐκποιηθῶσιν ὑπὸ ὅρους διαφόρους τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν συμβάσεων τῆς Ε. Τ. διὰ τὰ τελοῦντα ὑπὸ τὴν διαχείρισιν αὐτῆς ἀνταλλάξιμα Μουσουλμανικὰ κτήματα.

Ὡς φαίνεται τὸ δίκαιον εὑρίσκεται μὲ τὸ μέρος τῆς ΠΟΑΔΑ διότι οὐ μόνον αἱ συμβάσεις δεσμεύουν ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὴν ΕΤ ἀλλὰ καὶ ἀφοῦ τὰ κτήματα ταῦτα θὰ χρησιμοποιηθῶσι ὡς καλύμματα τῶν ἐκδοθησομένων ὁμολογιῶν καὶ θὰ ἐκτιμηθῶσιν εἰς τὴν σημερινὴν αὐτῶν ἀξίαν, πρέπει κατ' ἀνάγκην νὰ ἐκποιηθῶσιν εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐκδοθησομένων ὁμολογιῶν.

Τὸ ζήτημα εἶνε ἐκτάκτως σοβαρὸν καὶ χρήζει λεπτῆς διαχειρίσεως διότι οἱ ἀγρόται πρόσφυγες βεβαρυμένοι μὲ λοιπὰ χρέη τὰ ὁποῖα ἔχουν συνάψει πρὸς τὴν ΕΑΠ. διὰ τὸν ἐφοδιασμὸν αὐτῶν μὲ καλλιεργητικὰ ἐφόδια διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν οἰκημάτων αὐτῶν κλπ. καὶ ὑποχρεωμένοι νὰ καταβάλωσι βαρέα τοκοχρεώλυτρα διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν δανείων αὐτῶν δὲν εἶναι ἀνθρωπίνως δυνατὸν νὰ καταβάλωσιν προσθέτως ἀκόμη βαρύτερα τοκοχρεώλυτρα διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν κτημάτων ἐκτιμωμένων εἰς τὴν σημερινὴν των ἀξίαν ὅπως θὰ συμβῇ ἐὰν ἡ Ἐθν. Τράπεζα ἀναλάβῃ τὴν διαχείρησιν τῶν ἐγκαταστάσεων αὐτῶν. Οἱ ἐκ τῶν κτημάτων δηλαδὴ πρόσοδοι δὲν θὰ ἐπαρκοῦν ὅπως μαθηματικῶς δύναται νὰ ἀποδειχθῇ οὔτε διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν κἂν τῶν προσφυγικῶν χρεῶν, χωρὶς οὐδὲν νὰ απομένῃ διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἰδίων προσφύγων.

(Αὔριον τὸ τέλος)

Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙΑΠΩΝΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Ο ΜΕΓΑΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΟΥ 1935

Εἰς τὴν «Ἡμερησίαν» τῆς Βιέννης δημοσιεύεται ὁ κατωτέρω λίαν ἐνδιαφέρον ἄρθρον περὶ τοῦ ἀμερικανοϊαπωνικοῦ ἀνταγωνισμοῦ καὶ τῶν πυρετωδῶν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν τῶν δύο χωρῶν, ἐξ ἀφορμῆς κυκλοφορήσαντος ἐσχάτως ἐν Ἀμερικῇ βιβλίου τοῦ ὁποίου ὁ συγγραφεὺς θεωρεῖ βεβαίαν τὴν ἀμερικανοϊαπωνικὴν σύγκρουσιν ἐντὸς τοῦ ἔτους 1935.

Οἱ Ἀμερικανοὶ διακηρύττουν εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον ὅτι ἐπιθυμοῦν τὴν εἰρήνην πάντως μίαν ἀμερικανικὴν εἰρήνην, αὐτὸ ἐξυπακούεται. Μόνον διὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν τὴν εἰρήνην ἐπενέβησαν εἰς τὴν Αϊτὴν, εἰς τὸ Σὰν Δομίγκο, εἰς τὴν Νικαράγουαν καὶ τὸν Παναμᾶ, μόνον διὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν τὴν εἰρήνην ὁπλίζονται πρὸς πόλεμον. Ἐνισχύουν τὸν στρατόν των, δεκαπλασιάζουν τὸν ἀεροπορικόν των στόλον τελειοποιοῦν καὶ συμπληρώνουν διαρκῶς τὰς ναυτικάς των δυνάμεις νέους δημιουργοῦν καθημερινῶς ναυστάθμους. Καὶ εἰς τὸν νέον λοιπὸν κόσμον ἰσχύει τὸ ἀρχαῖον ῥητόν: «ἐὰν θέλῃς εἰρήνην, παρασκευάζου πρὸς πόλεμον».

Ἡ συνθήκη τῆς Οὐάσιγκτων ἡ ὁποία συνωμολογήθη ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν πρὸ ἀρκετῶν ἐτῶν προέβλεψε τὴν ὑπεροχὴν τῶν δύο ἀγγλοσαξωνικῶν στόλων. Ἡ Ἀγγλία παρῃτήθη τῆς ἀπολύτου κυριαρχίας της ἐπὶ τῶν θαλασσῶν καὶ συγκατετέθη ὅπως ὁ ἀμερικανικὸς στόλος ἐξομοιωθῇ πρὸς τὸν ἰδικόν της.

Ὁ συντελεστὴς τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῆς Ἀγγλίας καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὡρίσθη εἰς 7, ἡ Ἰαπωνία ἐκλήθη νὰ ἀρκεσθῇ εἰς τὸν συντελεστὴν 5, ἡ δὲ Γαλλία καὶ ἡ Ἰταλία εἰς τὸν συντελεστὴν 3, συμφώνως ἄλλως τε πρὸς τὴν ναυτικὴν δύναμιν ποὺ διέθετεν ἑκάστη τῶν ἐν λόγῳ χωρῶν κατὰ τὴν συνομολόγησιν τῆς συνθήκης τῆς Οὐάσιγκτων.

Τόσον ὁ ἀριθμὸς τῶν θωρηκτῶν μάχης τὸν ὁποῖον ἑκάστη δύναμις δικαιοῦται νὰ ἔχῃ ὅσον καὶ τὸ ἀνώτατον ὅριον χωρητικότητος καὶ διαμετρήματος τῶν πυροβόλων καθωρίσθησαν μέχρι τῶν παραμικροτέρων λεπτομερειῶν. Τῶν ἐλαφρῶν καταδρομικῶν σκαφῶν ἐγένετο ὡσαύτως ἀκριβέστατος καταμερισμός. Τοιουτοτρόπως ἐξησφαλίσθη ἡ προφανὴς ὑπεροχὴ τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἔναντι τῆς Ἰαπωνίας ποιοτικῶς καὶ ποσοτικῶς.

Παρ' ὅλα ταῦτα εἰς τὴν Ἀμερικὴν οἱ εἰδικοὶ ἀνησυχοῦν πολὺ διὰ τὸ μέλλον. Ὑπολογίζουν πάντοτε τὸ ἐνδεχόμενον τοῦ πολέμου ἐναντίον τῶν κιτρίνων, θὰ ἔπρεπε νὰ εἴπῃ μᾶλλον κανεὶς ὅτι θεωροῦν τὴν τρομακτικὴν καὶ μεγάλην αὐτὴν σύγκρουσιν τῶν δύο φυλῶν ὡς ἀναπόφευκτον. Ἕνας γνωστὸς Ἀμερικανὸς ναυτικὸς συγγραφεὺς ἀναγγέλλει ὅτι τὸ 935 θ' ἀρχίσῃ ἡ μοιραία σύρραξις εἰς τὸν Εἰρηνικὸν Ὠκεανόν. Κατὰ τὸν συγγραφέα τοῦτον ὁ πόλεμος θὰ διαρκέσῃ πολλὰ ἔτη καὶ θὰ τελειώσῃ—αὐτὸ νὰ λέγεται—μὲ τὴν νίκην τῆς Ἀμερικῆς μίαν νίκην ὅπως καθὼς προσθέτει ὁ συγγραφεύς, ἡ ὁποία θὰ πληρωθῇ πολὺ ἀκριβά.

Ὅλοι οἱ Ἀμερικανοὶ εἰδικοί, καθὼς καὶ αἱ ἀρχαί, εἶνε τῆς αὐτῆς γνώμης καὶ τὸν λόγον αὐτόν, διὰ νὰ καταστήσουν δηλονότι ἀκόμη βεβαιοτέραν τὴν βεβαιότητα τῆς νίκης, δὲν παύουν νὰ ἐνισχύουν τὸν στόλον. Ἐννοεῖται πάντως ὅτι οἱ ἐξοπλι-

ΑΥΡΙΟΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ "ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΝ,,
ΟΙ ΔΡΟΣΟΥΛΙΤΑΙ ΤΩΝ ΣΦΑΚΙΩΝ
ΤΑ ΚΥΠΑΡΙΣΙΑ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΙΑΣ
Παρέλασις στρατιωτῶν πεζῶν καὶ ἱππέων, μὲ ξίφη καὶ περικεφαλαίας. Ἀνθρώπιναι σκιαί.—Μυστηριώδεις σκιαί.—Ζωντανοὶ ἢ πεθαμένοι;—Ἕνα καταπληκτικὸν φαινόμενον.
ΥΠΟ ΤΟΥ κ. Γ. Σ. ΝΑΞΑΚΙ